

Den Haagschen afgevaardigde wacht geen benijdenswaardige taak, de algemeene vergadering onmiddellijk vóór het inwerkingtreden der ziekte wet, waartegenover organisatie onschatbaar nut kan hebben (gemis aan organisatie onherstelbaar nadeel moet brengen) te trachten te bewegen, de Maatschappij de wapenrusting te doen nederleggen, en... eventjes heel wat anders te gaan beginnen! De C. O., welgeschapen, krachtig ontwikkeld, doeltreffend werkend: vaarwel; de afdelingsziekenfondsen: adieu; de Maatschappij-contracten (tallooze loopen nog vijf jaar): een streep erdoor; dit alles liefst binnen luttele maanden, want tijdens het onttakelen der Maatschappij is de geneeskundige stand al zeer ongeschikt om den strijd tegen overheidsmaatregelen op te nemen. Is de onttakeling nog niet te ver gevorderd, zoodat de Maatschappij nog met het ziekenfondshuisartsenbelang zich zou kunnen vereenzelvigen (het zou niet de eerste keer zijn!), dan staan eerst recht de specialisten op den tocht; door het getreuzel en getob met het baren (door eenige achtereenvolgende rachitisch osteomalacische hoofdbesturen) van een regeling voor hen is de gansche Maatschappij reeds prikkelbaar!

Ik meen, dat tegenover het standpunt van de specialistengroep in den Haag, in het bovenaangehaald bericht vermeld, het ter voorkoming van misverstand in de Maatschappij nuttig is, er hier op te wijzen, dat uit Amsterdam, Rotterdam, Groningen, Apeldoorn en Dordrecht de specialisten wel met de C. V.-voorstellen bleken in te stemmen. Slechts art. 25b, hetwelk het lidmaatschap der Maatschappij niet vereenigbaar acht met dat voor een andere vakvereeniging, ging sommigen te ver; indien echter de Maatschappij aan de specialisten een goede regeling geeft, dan zullen de 95 specialisten, die van de 120 specialisten te Amsterdam bedankten, en de 53, die van de 63 te Rotterdam bedankten, en ook nog wel een deel der 54, die van de 108 te 's-Gravenhage bedankten, zich met gerustheid in de Maatschappij organiseren.

De raadgevende en werkcommissies der Maatschappij, C. C., C. O. en C. V., achten de voorstellen der C. V. daartoe praktisch geschikt. De voorstellen van het hoofdbestuur, half gereed, halfslachtig, doch dubbel ingewikkeld, waarborgen... eindeloos getob.

Rotterdam, 5 October 1918.

H. K. DE HAAS.

HET TEKORT AAN GENEESKUNDIGE HULP BIJ DE TEGENWOORDIGE GRIEPPANDEMIE.

Een feit is, dat tegenwoordig bij de heerschende grieppandemie zich een ernstig tekort aan geneeskundige hulp doet gevoelen. Is hierin eenige verbetering te brengen? Zeer zeker en wel op de volgende manier: door een beroep te doen op de Nederlandsche klinische hoogleeraren en de semi-artsen. De hoogleeraren zouden hun colleges voor semi-artsen kunnen stopzetten, bijv. tot na de Kerstvacantie en de semi-artsen konden dan of assistentie gaan verlenen aan met werk overladen artsen of waarnemen voor zieke artsen. Dit zal voor de semi-artsen een studieverlenging van een paar maanden meebrengen, in ruil waarvan zij de voldoening met zich zullen meedragen een zeer nuttig werk verricht te hebben.

Meer wil ik er niet van zeggen. Maar wordt er gehandeld, dan *spoedig*. „Aux grands maux les grands remèdes”.

Nieuwpoort, 4 November 1918.

H. SCHOLS.

BRIEFWISSELING.

DE ZIEKTEWET EN DE DOKTERSFONDSEN.

Collega POSTHUMA te Loenen a. d. Vecht verzoekt ons onderstaand schrijven van minister AALBERSE te plaatsen in aansluiting aan zijn ingezonden stuk in n°. 16 van dit *Tijdschrift* bldz. 1330.

„Naar aanleiding van uw nevenvermeld schrijven heb ik de eer u mede te deelen, dat ook naar mijn meening een verzekerde, die lid is van een z.g. doktersfonds, door een verklaring van den betrokken dokter, waaruit het lidmaatschap van het

fonds blijkt, voor de toepassing van artikel 43, 1ste lid, onder letter *a*, der ziekwet kan aantoonen, dat hij geneeskundige hulp kan krijgen.

Er bestaat bij mij geen bedenking tegen, dat door u het hierboven medegedeelde in het *Tijdschrift voor Geneeskunde* wordt gepubliceerd".

De minister van arbeid,

w. g. AALBERSE.

Redactie.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

BUFFALO. — Bestrijding der geslachtsziekten. Het maandbericht van Augustus van het gezondheidsdepartement van Buffalo, mij welwillend door collega BLAUW toegezonden, bevat een verslag van wat er is geschied op het gebied van de bestrijding der geslachtsziekten. Van de gelegenheid, aan de artsen geboden om op het laboratorium van het departement onderzoekingen te doen verrichten, wordt meer en meer gebruikgemaakt. In 1917 is er 1115 maal naar gonococceen gezocht en 6727 maal de reactie van WASSERMANN verricht. De gevallen van geslachtsziekten moeten aan het departement worden opgegeven, doch dit moet de opgaven geheimhouden, hetgeen het vertrouwen en de medewerking der geneeskundigen bevordert. De gezondheidsambtenaren zijn verplicht, als zij vermoeden, dat iemand aan een besmettelijke geslachtsziekte lijdt, dezen persoon te gelasten, zich aan een geneeskundig onderzoek te onderwerpen. De lijder mag echter, ter beslissing of hij daartoe verplicht is, het oordeel van den rechter inroepen.

Zwervers en personen, die een ontuchtig leven leiden, kunnen door den rechter naar den gezondheidsambtenaar worden verwezen, die een onderzoek als boven bedoeld kan gelasten. Wordt iemand bij zulk een onderzoek ziek bevonden, dan moet hij alle voorschriften van den gezondheidsambtenaar opvolgen en zich laten behandelen door een door hem met goedvinden van den ambtenaar gekozen arts. Minvermogenden worden door het departement kosteloos behandeld. *Onbevoegden mogen geen geslachtsziekten behandelen of geneesmiddelen daarvoor afgeven.* Recepten ter behandeling van geslachtsziekten *mogen niet worden geïtereerd.*

Alle mededeelingen van den gezondheidsambtenaar op dit gebied worden als streng vertrouwelijk beschouwd, behalve in zoverre het maatregelen betreft, noodig tot uitvoering dezer bepalingen. Het niet opvolgen van eenige bepaling is strafbaar als overtreding. Als misdrijf wordt het beschouwd, indien men, wetende te lijden aan een besmettelijke geslachtsziekte, geslachtelijken omgang heeft met personen, die in militairen of marinedienst zijn.

Vlugschriften en aanplakbiljetten over de geslachtsziekten worden in fabrieken verspreid, en dikwijls worden nog exemplaren tot dit doel nabesteld.

De belangstelling is overigens in de Vereenigde Staten algemeen. In het loopende belastingjaar wordt door de Unie een millioen dollars besteed voor de bestrijding der geslachtsziekten. De wet van 9 Juli 1918 bepaalt, dat iedere staat een afzonderlijken gezondheidsambtenaar heeft aan te stellen uitsluitend voor dit doel. In het algemeen komt het stelsel van bestrijding overeen met wat te Buffalo geschiedt (*New-York med. Journ.*).

NEW-YORK. — Opheffing van een Pasteur-instituut. Het PASTEUR-instituut van dr. G. GIBIER RAMBARD, dat in 8 jaren tijd 10020 personen heeft behandeld, waarvan 8292 kosteloos, is opgeheven, omdat de leider dienst moest nemen in het Amerikaansche leger in Frankrijk (*New-York med. Journ.*).

BERLIJN. — De griep in het leger. Volgens een mededeeling in den Rijksdag zijn in het Duitsche leger 18000 manschappen door de griep aangetast. Het aantal ernstige gevallen bleef binnen matige grenzen (*Zeitschr. f. ärztl. Fortb.*). Vermoedelijk is hier alleen sprake van de vóór-epidemie.

— De verminkten in de nijverheid. Op het congres van de Duitsche vereeniging tot verzorging der verminkten is medegedeeld, dat men op den 1sten Juli